

Když je člověku osmnáct

Osmnácté narozeniny. Datum, kdy se člověk stane plně odpovědným za své činy a chování. Je to tedy „magický“ den, který znamená výraznou změnu v životě každého člověka? Už po krátkém zamyšlení mi je jasné, že odpovědi různých lidí se budou lišit. Určitě budou záviset na vlastních zkušenostech a na individuálním pohledu na svět a život.

Z vlastní zkušenosti vím, jak přehnaná očekávání mladí lidé od dospělosti mívají a jak nakonec bývají rozčarování, když se jejich touhy a sny hned nenaplní. Velmi často se těší na velké změny, které pak přicházejí jen zvolna a nenápadně. A jaké změny mladí lidé očekávají? Podle mého názoru převažuje touha po svobodě, svobodném konání.

Sám často přemýšlím, proč naši zákonodárci zvolili jako hranici dospělosti dovršení osmnácti let. Čím je ona „osmnáctka“ přitažlivá? Sám nevím. Ale jsem si jistý, že dosažení dospělosti je důvod k radosti a veselým oslavám v každé kultuře. Možná to je dávný zvyk z doby, kdy vysoká úmrtnost v dětském věku nedovolila některým lidem přežít. Vnímám tedy oslavu „osmnáctin“, dosažení dospělosti, jako radost ze završení výchovy a jako radost z nového „hotového“ člověka.

Sám za sebe mohu říct, že se mi značně ulevilo, když jsem si uvědomil, že skončila důležitá část vývoje mé osobnosti, za který nesli větší díl odpovědnosti právě mí rodiče. Troufám si tvrdit, že jsem dospělý člověk, který má chuť pustit se do boje se životem a který chce uchopit svou šanci pevně do svých rukou.